

Tiivistelmä keskustelutilaisuuden muistiosta 25.8.2023, Museo Skogster

Keskustelutilaisuus aloitettiin klo 16:35 esittelemällä tilaisuuden tarkoitus – keskustella Hämeenlinnan kaupunginmuseon tulevaisuudesta ja tuoreista kehitysnäkymistä.

Hämeenlinnan kaupunginmuseo on 111 vuotta vanha museo ja näin ollen yksi Suomen kymmenestä vanhimma museosta. Museolla on kokoelmissaan yli 50 000 esinettä, 0,5 miljoonaa kuvaa. Museo on toiminut myös Kanta-Hämeen alueellisena vastuumuseona vuodesta 2020 lähtien. Tähän työhön liittyy rakennetun kulttuuriympäristön ja arkeologisen kulttuuriperinnön viranomaistyötä, 30 paikallismuseon hoidon edistäminen ja auttaminen.

Tapahtumia on ollut vuonna 2022 kymmeniä. Ne pitävät sisällään muun muassa pidetyt Palanderin talon joulun ja pääsiäisen sekä Sibeliuksen syntymäkodin syysmatineat.

Näyttelytilat nykyisiin verrattuna olivat osallistujien mukaan aikaisemmissa tiloissa paremmat. Useampi osallistuja kokee, ettei Skogster vastaa sellaista tilaa, missä he haluaisivat museossa käydä.

Tavoitteena on kehittää vetovoimainen pääkohde vuoteen 2027 mennessä. Ehdotuksessa mainitaan myös Palanderin talosta luopuminen. Kyseessä elinvoimainvestointi, jolla paitsi parannettaisiin museon mahdollisuuksia toteuttaa vetäviä näyttelyitä ja muita palveluita, myös Hämeenlinnan kaupungin matkailua. Keskusteltiin Kumppanuustalon, Museo Skogsterin ja Palanderin talon kustannuksista.

Hämeen Vanhan Linnan kiltä piti puheenvuoron Palanderin talon puolesta. Palanderin talon arvo on mittaansa suurempi, se on tärkeä kulttuurihistoriallinen kohde ja se tulisi säästää.

Palanderin talo kertoo hämeenlinalaisten historiasta ja se on tärkeä kaupunkilaisille. Palanderin talo on erinomainen kohde kaikenikäisille koululaisille ja sopii moneen oppisisältöön sekä on paikka, jossa koululaiset pääsevät todella sisälle historiaan eri tavalla kuin "perinteisemmissä" museoissa.

Mitä Kumppanuustaloon halutaan? Mistä pidetään? Mitä haasteita siinä on? Tavoitteena voisi olla Museokeskus, jonne on helppo päästä ja jossa voi viettää aikaa monella eri tavalla näyttelyistä kahvilassa istuskeluun. Se on "markkinoitava" sisältä ja päältä, eli helppo ottaa hyviä kuvia. Se on asiantuntijakeskus, jonne on helppo tulla keskustelemaan asiantuntijoiden kanssa. Muita vaihtoehtoja olisivat mm. Lyseon Lukiorakennus ja Raatihuone.

Millainen museo on kiinnostava? Esiin nousivat esteettiset puolet, saavutettavuus, paikallishistorialliset näyttelyt, pysyvä Hämeenlinnasta ja hämeenlinalaisista kertova näyttely, esineiden tärkeys (ei halua vain lukea tekstejä tai katsoa kuvia), oleskelualueen tärkeys (kahvila), oppimiskokemuksen tunne ja elämyksellisyys, museo paikkana, minne viedä vieraat.

Museon määritelmä on muuttunut voittoa tuottamattomasta, pysyvästä yhteiskunnan ja sen kehityksen hyväksi toimivasta instituutiosta palveluksi. "Museo ei ole rakennus, näyttely tai kokoelma, vaan museo on palvelu". Muutos 1900-luvun museosta 2000-luvun museoon

Toivotaan, että esinetäyteistä, aineellisia kokoelmia esitteleviä, esillepanoon fokuoituneita museoita ja näyttelyitä tarvitaan yhä. Näyttelyssä tärkeää on esineet ja tarinat.

Museoissa kävijät ovat valtakunnallisesti nousseet koko ajan, ja ne tuovat rahaa alueilleen. Museoinvestoinnin peruskiviä ovat muun muassa kiinnostavan tarinan, Head, Heart, Hands and Hunger -muutosmallin ja yhteistyön. Yhteistyössä tärkeää Hämeenlinnan matkailumarkkinointi ja se, miten yhteistyötä kaupungin, Linnan kehityksen ja museoiden välillä tarvitaan, jotta tämä paranisi.

Henkilökunnalla on rahkeita, tietämystä ja kokemusta moneen, mutta tarvitsemme paremmat mahdollisuudet ja resurssit (esim. tilat).

Paras museokokemus on ollut sellainen, jossa on ollut paras tunnelma ja on herättänyt tunteita. Myös kahvila ja vastaavat ajanviettopaikatkin museossa mainitaan tärkeinä vetovoimatekijöinä.